

Charlotte Dyremose, hvis fru Charlotte Dyremose sidder i Folketinget til hun fylder 60-65 år, skal have en pension på over 300.000 kr. af det offentlige – det er hende vel undt, altså en folketingspension – når man så oven i hatten skal sige, at hun er et socialt tilfælde, som også har behov for en folkepension. Det synes vi faktisk ikke er rimeligt.

Vi er nødt til at se i øjnene, at det at blive 65 år ikke længere er en social begivenhed for alle. Der er utrolig mange fattige folkepensionister. Det er i øvrigt også en af grundene til, at vi stemmer for det af regeringen og Dansk Folkeparti indgåede forlig om ældrechecken, selv om vi synes, at den er skruet meget forkeret sammen; vi stemmer for den, fordi den alt andet lige er en forbedring. Men vi finder bestemt ikke, det er rimeligt, at man bare ud i al fremtid kan sige, at man kan få folkepension, uanset hvilken indkomst man har.

Vi foreslår, at man kan begynde aftrapningen ved en indtægt på 300.000 kr. og så stigende deropad. Det er ud fra den bevæggrund, at der er to indkomstuafhængige overførselsindkomster i det her samfund, nemlig folkepensionen og børnechecken. Folkepensionen har været et grundlag og er det for langt, langt hovedparten. Med vores forslag, hvis man gennemførte det nu, ville der kun være 3 pct. af befolkningen, som ville blive ramt af indkomstaftapning. Men som årene skrider frem, vil der blive flere og flere, som har egne pensionsopsparinger.

Så vil jeg i øvrigt sige til hr. Lars Barfoed: Jo, vi står gerne frem og siger, at velfærd koster. Derfor har vi også sagt, at vi mener, at et indkomstkattetryk skal ligge på 2002-niveaue, og det betyder en skattestigning, men ikke en slaviske skattestigning. Vi laver en skattereform, men det er fuldstændig illusorisk at tro, at man kan få bedre velfærd for færre penge. Det har den her regering med al tydelighed vist.

Og så skal jeg komme tilbage til hr. Kristian Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Der er lige et par definitioner, jeg gerne vil have på plads. Hr. Ole Sohn sagde, at et skattestop er lig et velfærdsstop. Betyder det så, at den tidligere model med konstante skattestigninger er lig med velfærdsstigninger? Er det det, der skal forstås ved det? Og velfærdsstigninger, eller rettere sagt skattestigninger, hvad betyder de?

De betyder, at det er den almindelige skatteborger, der hele tiden bliver udsat for øget betaling, skatter og afgifter af den ene eller den anden art. Er det den model, som hr. Ole Sohn mener skal være gældende fremover? Skattestigninger, som han så siger er velfærdsstigninger. Det forstår jeg simpelt hen ikke.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Når vi nu har fået bekræftet, at Socialistisk Folkeparti gerne ser øgede skatter, i hvert fald tilbage til 2002-niveaue, forstår jeg, så vil jeg spørge: Anerkender Socialistisk Folkeparti slet ikke, at for at få velstand i et samfund må det også være sådan, at det kan betale sig at skabe velstand, altså at det må kunne betale sig at gøre en ekstra indsats, og at man derfor må passe på, at man ikke har så høje skatter, at man dræber initiativ og virkelyst? Det var det ene spørgsmål.

Kl. 21.10

Det andet, jeg gerne vil spørge om, er: Når man nu har kig på forskellige overførselsindkomster, fordi man, det er jeg enig i, bliver nødt til at prioritere skarpere i fremtidens velfærdssamfund, er Socialistisk Folkeparti så enig i, at det er helt forkeret, når vi ser 15-20 år ud i fremtiden, at vi har en efterløn, hvor vi belønner folk for at gå på pension, når de er 60 år, når samfundet klart til den tid har behov for, at der sker det modsatte, nemlig at folk bliver længere tid på arbejdsmarkedet?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil lige starte med at svare hr. Kristian Thulesen Dahl: Jo, vi synes faktisk, at det er et problem med grænsehandelen. Det tror jeg alle samfund vil mene. Men vi mener, det er fuldstændig forkeret at tro, at man kan løse problemer for et samfund ved bare at sætte afgifter ned og ned og ned.

I modsætning til Dansk Folkeparti mener vi faktisk, at regeringen burde tage et hastigt initiativ for at sikre, at afgifterne på spiritus steg i hele EU-området. Regeringen burde tage sagen op i EU. Det er jo et grænseoverskridende problem, og det er jo helt vanvittigt, at man ikke har taget det op endnu. Det kan forhåbentlig komme, og jeg har også ladet mig fortælle, at det ikke er helt ukendt stof for regeringen, at det kunne være en vej.

Til hr. Per Dalgaard vil jeg sige: Når skattestop er lig med velfærdsstop, så er det en kon-